

med skulde være, at den ikke vilde fremkalde et Ministerkiste, kan jeg for saa vidt være enig heri. Men sikkert er det dog, at praktisk Betydning vil den faae i den Henseende, som jeg før tillod mig at nævne, at den vil tilveiebringe et Bærn for, at de politiske Forhandlinger her i Landet kunne føres frit. Og en anden Betydning, som den vil faae, er, at ved den Afstemning, som nu forhaabentlig om kort Tid vil ske, vil Regjeringen atter komme til at lide det, som man i alle andre lovgivende Forsamlinger kalder et Nederlag. Det er ingenlunde et Stormløb mod Regjeringen, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) sagde; men det er ganske vist, at Dagsordenen er et nyt Led i den Kætte af Fakta, som konstaterer, at der desto værre paa mange Punkter er Uoverensstemmelse mellem Folkethinget og Ministeriet, og den er et nyt Afsnit i den Kamp, som man vil have, og som man sikkert ogsaa vil faae. Naar det atter og atter behreides mig, at den Kamp, som var saa tydelig betegnet, og som førtes om saa store Principer og politiske Systemer, har jeg skudt tilside og derved faaet den hele Stilling gjort uklar, idet det nu er Personerne, der ere komne i Forgrunden, saa maa jeg atter og atter væge mig herimod. Jeg tror, at det ærede Medlem, som talte om denne Kamp, om dette store Princip, og som var saa overordentlig glad over, at Kampen var slaaet saa klart og bestemt fast, kun har denne Glæde under Forudsætning af, at det maa være ham selv, der betegner, hvad det er for et Princip, hvorefter Kampen føres. Hvis nemlig ogsaa den anden Side skulde have Lov til at udtale, hvorefter den omtalte Kamp førtes, er det tvøligt, at denne Glæde blev mindre. Det er nemlig klart, at dette Princip efterhaanden er blevet, — hvorledes det end fra enkelte Sider, ved enkelte Leiligheder kan være blevet stillet frem, — modificeret og nærmere forklaret saaledes, at det virkelig ikke længere med synderlig stort Held kan benyttes som Bussemænd, navnlig efter at vi have hørt det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) atter og atter betone som deres bestemte og alvorlige Opfattelse, der ikke maatte misforstaas, at der ligesaavel krævedes Uoverensstemmelse med det andet Thing som med dette, at det ikke var et Flertalsherredømme for Folkethinget, man krævede. Jeg kan dernæst ikke tro, at alle Medlemmer vilde være lige glade over, at denne Kamp om det parlamentariske System blev ført saa længe og saa bestemt. Jeg vil f. Ex. tillade mig

at nævne det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen). Jeg kan ikke tro, at han vilde være glad ved, om dette bestandig blev stillet frem som Kampens Maal og Gjenstand. Det ærede Medlem er, efter hvad han atter og atter har fortalt os, en bestemt Tilhænger af det parlamentariske System; han vil kun ikke have, at det skal gjenføres med det nuværende Flertal. Naar det er det ærede Medlems egne Venner eller Andre, der have hans Kredit, som ere i Flertallet, saa vil han nok tillade det; men han vil ikke erkjende, at et tyfsaalet Bondeparti skal have samme Ret. Netop naar man har et saadant Standpunkt, synes det mig, at man maatte være glad ved, om Kampen saavidt muligt kunde blive ført bort fra det Omraade, hvorpaa den tidligere bevægede sig, og hvorved Ens Svaghed blev saa stærkt aabnæret, og at den kunde føres hen til et andet Punkt, f. Ex. om forskjellige Lovgivningsspørgsmaal. Det er jo ogsaa muligt, at forskellige ærede Medlemmer tænke som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds, men kun ikke udtale sig med saa elskværdig Uabenhjertighed. Men dernæst maa jeg ogsaa tillade mig at spørge om, hvorlænge det var Meningen, at hin Kamp skulde føres, hin Kamp, som jeg har gjort mig Umage for skulde føres til Ende. Maa ske vil man svare, at det var Meningen, at den skulde føres, indtil Flertallet blev et Mindretal. Jeg tror nu ikke, at man har nogen Udfigt til at opnaa dette; men i alt Fald vil derved ingenlunde Mindretallets Program blive forandret. Det er klart, at selv om Flertallet blev Mindretal, vilde det fastholde sit politiske Program lige saa stærkt som tidligere og anstrenge sig for atter at blive et Flertal; Kampen maatte altsaa fortsættes. Er Meningen den, at man vilde føre Kampen, indtil Flertallet var blevet helt knust, saa at det ikke kunde gøre Fortræd mere, saa frygter jeg for, at det kunde have overordentlig lange Udfigter, saa at, hvad man i Retsproget kalder terminus ad quem o.: at Tidspunktet for Opsvælsen ganske vilde mangle, at det vilde blive en evig Kamp. Jeg frygter for, at, hvad man da egentlig havde til Hensigt, var at faae Demokratiet knust, men dette er jo noget ganske Andet. Det er med Rette sagt, at, hvad man vilde opnaa ved det Forsøg, der blev gjort i forrige Maaned, ikke var at faae en anden Regjering, der vilde stille sig ganske paa samme Maade som den nuværende, thi i saa Fald var det ingen Nytte til, at man fik Skifte; men omvendt vil jeg sige, at det ikke var Meningen at ville have en Regjering, som kun var i Uoverens-